

1

Det var ein kårkall som fabulerte om dagar yre og eksalterte då han var kjekkas og ho var kjei, og dei var unge på Hurlumhei bland tistelknoppar og timotei.

2

Det var ein kårkall som skulle lære, han skjønnte mykje, men ikkje bæret då presten sto der og klokka klang, og det vart orden og reglement. Han var på bærtur og epleslang.

3

Det var ein kårkall som fann den meining at to går saman i skjønn foreining; den eine dristig som leiken geit, den andre sindig på sikker leit, og ein som gissar, og ho som veit.

4

Det var ein kårkall som song i dusjen. Han trudde kjerringa var i bushen, og vatnet strøymde som varm applaus, då lød det brått frå ei illsint taus: *Slepp no den vårkåte katta laus!*

5

Det var ein kårkall i matbutikken, aldeles nådeløst latt i stikken. Dei andre halsa og sprang om kapp, men motet svikta og håpet glapp for ein som miste sin handlelapp.

6

Det var ein kårkall med vondt i ryggen, som om han kjempa mot sjøve styggen. Ein lækjar gav diagnosen nyss: *Det her er hinmannens Judas-kyss og bukseselar med tvinna kryss.*

7

Det var ein kårkall som hadde teften, han annonserte med sleivekjeften for sau og søye og vær og bukk og mækja-ange og høneklukk og hestepærer for beiteplukk.

8

Det var ein kårkall som ville kule og etablerte ein tiltaksskule for folk med sol-stol og fiskestong, som syng den fyrste og siste song og finn opp krutet for n`te gong.

9

Det var ein kårkall av desse tverre som gav si kravliste til Vårherre: Eg vil ha vinger så eg kan fly og bygge reiret i valfri sky, og seie endeleg: Kykeliky!

10

Det var ein kårkall som såg i spegel naturens herjing og alders regel, men det finst løysing på kvart problem, det gjeld å finne eit godt system. Han låner kjerringas nasa-krem.

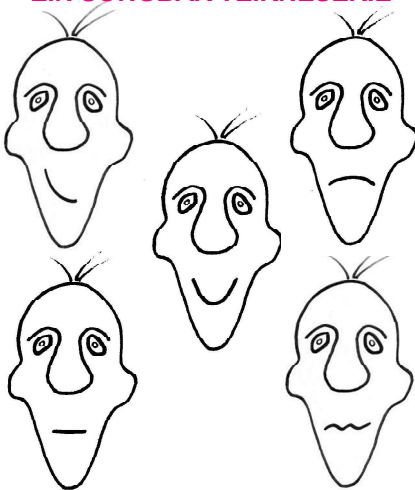
11

Det var ein kårkall som hørde knirket, det må ha kome frå lekamsvirket, frå bein og hofte og nakkesleng, då gjekk han slukera til si seng og song eit eldgamalt, trist refreng.

12

Det var ein kårkall i mimrelune, han las eit stykke i dagens rune, at somme kvinner, slik saka står, var lei av bortdraging etter hår og kravde omkamp til neste år.

EIN SONGBAR TEIKNESERIE

> DEN DAG KJEM ALDRI <

13

Det var ein kårkall som hadde vyar som heimleg krossfarar og fornyar, han ville springe på ferdafot, men hans begeistring slo aldri rot, for NAV og kjerringa stemte mot.

14

Det var ein kårkall som hadde føling med gamle kunster, og utan nøling så søkt`n opp gamal fryd og fred, men mens hans famla i tid og sted gjekk heile dagdraumen nord og ned.

15

Det var ein kårkall som feira fryden, han hadde vunne ein tur til syden. Så fall då endeleg alt på plass. Han pakka kjerringa og kompass, og kjøpte flunkande ny madrass.

16

Det var ein kårkall med bly i baken, det var så vidt at han heldt seg vaken. No sit han høgspenst med stivna smil i kamp med uro og håp og tvil, for no har kjerringa lånt hans bil.

17

Det var ein kårkall med hest og kjerre, og han var kjerringas eigen herre, ein arbeidsdeling forutan brest der ho var kjerra og han var hest; slik lyder kårfolkets manifest.

18

Det var ein kårkall som fall i stavar når han fekk for seg ein gamal travar, ein song om jenta han aldri vann, ho stakk no av med ein annan mann, og ingen andre misunnte han.

19

Det var ein kårkall på ville veger, han var i farta som damejeger, ho var frå Eid og ho var eit syn, han følgde etter som sabla lyn, men han vart lurt like opp i Stry...n.

20

Det var ein kårkall som gjekk på trynet, og han var nøydd til å sjekke synet. Då vart det kvitt der det før var svart. Og han kom heim med kompass og kart. Og kjerringa hadde skjegg og bart.

21

Det var ein kårkall som gjekk i dansen med rette sansen og elegansen. Og ho var lettbeint og mjuk og grann, men fantasiane snart forsvann, for under kjolen var dama mann.

22

Det var ein kårkall som ville flytte, men ferda vart`n til inga nytte, han ville flytte før han var daud, det vart ein helvetes flyttesjau, for kjerringa ville flytte au.

23

Det var ein kårkall som las avisa og vart bekymra for pengekrisa, men før han rakk til sin kapital var hans formue ein desimal, for kjerringa fann eit billeg-sal.

24

Det var ein kårkall som ville ete, han trong til surmjølk og fleskebete, men kom i drabeleg handgemeng og omattfamning og kjempesleng, for kjerringa ville ha`n i seng.

KÅRKALL-STUBBAR